

На святах

Микола Скуба

- "Віє вітер, віє вітер,
кучугури наміта!
Хай на мене бог сердитий —
не боюсь я
ні чорта!"
Шарпнув гармошку і...
бехнувся ниць,
п'яні засипало очі:
дивиться з боку гурт молодиць,
наче сороки стрекочуть:
Люди - не люди: - сами язики,
Химка ж - не Химка: - оракул:
- "Хлопець який! Гармоніст який!
а пропаде за собаку!
...Хлопець який!.."

А він знову підвівся, і:
- "Гей, розступись!"
Знов полилася метелиця:
бубон, як свекор, бубонить під ніс
і брязкотять брязкотельця.
Чуб розтріпавсь йому,
очі, як дим —
Гляне - погляне. О, де ж ти мета?..
..."Кажуть люди, що не вийде
вже із мене ні чорта!
- Віє ж вітер, віє ж вітер,
кучугури наміта-а-а-а!"
...Люди - не люди: - сами язики,
Химка ж - не Химка - оракул:
- "Хлопець який! Гармоніст який!
А пропаде - за собаку!"